

Sabatem jest Duch Święty

Duchowo budująca cegiełka nr 196

„Gdyby bowiem Jozue wprowadził ich był do odpocznienia, nie mówiłby Bóg później o innym dniu. A tak pozostaje jeszcze odpocznienie dla ludu Bożego; kto bowiem wszedł do odpocznienia Jego, ten sam odpoczął od dzieł swoich, jak Bóg od swoich. Starajmy się tedy usilnie wejść do owego odpocznienia, aby nikt nie upadł, idąc za tym przykładem nieposłuszeństwa”. (Heb. 4, 8-11)

Brat Branham powiedział: **Ja nauczam Nowego Testamentu tylko na podstawie cieni przyszłych rzeczy ze Starego Testamentu. Podobnie jak tutaj – przedcieniem Ducha Świętego był dzień sabatu, i tak dalej. Wszystko, co działo się wtedy, było przedobrazem** (Hebr. 10, 1). [1]

Ktoś mi napisał: „Bracie Branham, **czy przestrzegasz siódmego dnia, sabatu?** Słyszałem, jak mówiłeś, że dzisiaj rano spożywałeś kielbasę z jajkami”. Dalej mówi: „Taki święty mąż, jak ty, a spożywasz kielbasę?” „Otóż, bracie, ja ciebie miłuję całym moim sercem, lecz jeśli nie popełniam nic więcej, niż to, że spożywam kielbasę, to nie powstrzyma mnie od wejścia do niebios”.

Zauważcie bracia, przestrzeganie dnia sabatu było... To jest w porządku, jeśli to chcesz czynić. Postanowiłem sobie, że spoza kazalnicy nie będę mówił o religii kogoś innego. To się zgadza. Ze względu na to **mówię więc teraz, że przestrzeganie dnia sabatu było tylko cieniem prawdziwego sabatu.** Bóg dał im sabat właśnie wtedy, kiedy przeprawili się przez Jordan. Jordan reprezentuje śmierć. I kiedy jesteś gotowy umrzeć samemu sobie, Bóg da ci sabat – odpocznienie. Amen.

Ja mu powiedziałem: „Sabatem jest Duch Święty”. On odrzekł: „To nonsens. Sabatem jest dzień”. Ja powiedziałem: „W tamtych czasach sabat był wyznaczony dla pewnego ludu, **lecz dzisiaj Sabatem jest chrzest Duchem Świętym**”. To się zgadza.

Odrzekł: „Tak nie może być”. Zapytał: „Czemu?” „Bóg ustanowił ten dzień i przypieczętował go na pamiątkę, że to było przestrzeganie pewnego dnia”.

Ja powiedziałem: „To było dla tego ludu wtedy, lecz dzisiaj Efez. 4, 30. mówi: „Nie zasmucajcie Bożego Ducha Świętego, którym jesteście zapieczętowani aż do dnia waszego odkupienia.” [2]

Zwróćcie uwagę, nasi bracia **adwentyści mówią, że Pieczęcią Bożą jest przestrzeganie Dnia Sabatu** (Gal. 4, 10-11); lecz chciałbym zobaczyć choć odrobinę Pisma Świętego na ten temat – abyście mi pokazali, że sabat albo przestrzeganie sabatu jest Pieczęcią Bożą. Rozumiecie, jest to po prostu – **ktoś wysnuł sobie taki pomysł.** Lecz czytajcie Efezjan 4, 30.

Jesteś zapieczętowany, nie tylko do następnego przebudzenia. **Kiedy zostałeś raz zapieczętowany Duchem Świętym, jest to zakończone dzieło, bowiem Bóg cię przyjął i nie możesz się z tego wydostać.** Może

mówisz: „Otóż, ja Go miałem, a odszedłem od Niego”. Nie, ty Go nie miałeś. Bóg mówi, że ta Pieczęć jest ważna aż do dnia odkupienia. ^[3]

Jak wiemy z Nowego Testamentu, sabatem NIE jest przestrzeganie pewnego dnia. Nie mamy żadnego nakazu, czy czegokolwiek, abyśmy przestrzegali soboty jako sabatu, nie mamy także żadnego nakazu, abyśmy przestrzegali pierwszego dnia tygodnia, którym jest niedziela. Oto jest prawda odnośnie sabatu – **on oznacza „odpocznienie”**.

Hebrajczyków 4, 8-10: „*Gdyby bowiem Jozue (Jezus) wprowadził ich był do odpocznienia (albo dał im dzień odpocznienia), nie mówiłby Bóg później o innym dniu. A tak pozostaje jeszcze odpocznienie (obchodzenie sabatu) dla ludu Bożego; Kto bowiem wszedł do odpocznienia jego, ten sam odpoczął od dzieł swoich, jak Bóg od Swoich*”. Czy słyszeliście tę kluczową wypowiedź w ostatniej części tego wersetu? „Bóg odpoczął od Swoich własnych dzieł”.

Bóg dał Izraelowi siódmy dzień za ich sabat – **na upamiętnienie Jego własnego dzieła**, w którym On stworzył świat i wszystko, co było na nim, i potem zaprzestał tworzyć. **On skończył Swoje dzieło** (1. Moj. 2, 1-3). **On odpoczął. Otóż, było to dobre dać odpocznienie sabatu ludowi, który był wszystkim na jednym miejscu w jednym czasie, i wszyscy obchodzili pewien dzień.** Dzisiaj połowa świata ma światło dzienne, podczas gdy druga połowa ma ciemności nocy, więc to by w ogóle nie funkcjonowało. Lecz to jest tylko argument z naturalnego zakresu.

Zobaczmy, czego Biblia naucza nas o tym odpocznieniu sabatu. „**Bo kto wszedł do tego odpocznienia...**” Wejściem do odpocznienia jest nie tylko wejście do niego, **ale pozostawanie w nim. Jest to ,odpocznienie wieczne’, a siódmy dzień jest tylko jego przedobrazem.** ‚Siedem’ jest kompletnym dziełem. ‚Ósmy’ jest znowu ‚pierwszym’ dniem. **Odpocznienie Jezusa było w pierwszym dniu tygodnia – dając nam żywot wieczny i wieczne odpocznienie sabatu.** Widzimy z tego, dlaczego Bóg nie mógł nam dać jako odpocznienie (sabat) któregoś dnia w tygodniu. My ‚weszliśmy do’ oraz ‚pozostajemy w’ naszym odpocznieniu, czego Izrael nie mógł czynić, mając tylko przedcień tej rzeczywistości, z której my się cieszymy. **Dlaczego mielibyśmy wracać do przedcienia, skoro mamy obecnie rzeczywistość?**

Jak otrzymamy to odpocznienie względnie kontynuację sabatu? Jest to zawarte w zaproszeniu Jezusa. On powiedział w Ew. Mateusza 11, 28-29: „*Pójdźcie do Mnie wszyscy, którzy jesteście spracowani i obciążeni, a Ja dam wam odpocznienie. Węćcie jarzmo Moje na siebie i ucztujcie się ode Mnie... a znajdziecie odpocznienie (lub obchodzenie sabatu – nie jakiś dzień, lecz Żywot Wieczny, sabat) dla waszych dusz*”.

Niezależnie od tego, jak długo mozoliłeś się będąc pod brzemieniem grzechu, czy to było dziesięć lat, trzydzieści lat, czy pięćdziesiąt lat, albo jeszcze dłużej, przyjdź z twoim zmęczonym, wyczerpanym życiem, a **znajdziesz**

odpocznienie u Niego (prawdziwy sabat). Jezus da ci odpocznienie. Zatem, czym dokładnie jest to odpocznienie, które ci Jezus da?

Izajasz 28, 8-12: *„Bo wszystkie stoły aż do ostatniego miejsca są pełne plugawych wymiocin, tak że nie pozostało żadne czyste miejsce. Kogóż to chce uczyć poznania i komu tłumaczyć objawienie? Czy odwykłym od mleka, odstawionym od piersi? Bo podaje przepis za przepisem, przepis za przepisem, nakaz za nakazem, nakaz za nakazem, trochę tu, trochę tam. Zaiste, przez jękających się i mówiących obcym językiem przemówi do tego ludu ten, który im rzekł: **To jest odpoczynek (sabat), dajcie odpoczynek zmęczonemu (albo przestrzeganie Jego Sabatu), i to jest wytchnienie! Lecz oni nie chcieli słuchać**”.*

Do urzeczywistnienia się około 700 lat później w Dniu Pięćdziesiątym, kiedy wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym dokładnie tak, jak było to zapowiedziane w Dz. Ap. 2, 1-4. **To jest prawdziwy Sabat**, który był obiecany. Tak więc, gdy zostali napełnieni Duchem Świętym, zaprzestali swoich świeckich uczynków, swego świeckiego postępowania i swoich złych dróg. Duch Święty przejął ich życia. Oni weszli do Odpocznienia. Oto wasze Odpocznienie. Oto wasz Sabat. Nie jest to jakiś dzień ani rok, lecz wieczność w pełni Ducha Świętego i Jego błogosławieństw. Ty zaprzestajesz swego dzieła, a Bóg czyni Swoje. Jest to Bóg w tobie wykonujący Swoją wolę i czyniący to ku Jego upodobaniu. ^[4]

Izajasz powiedział, że tym odpocznieniem są jękające się wargi i obce języki, którymi On będzie mówił do tego ludu (Izajasz 28, 11). I to jest obchodzenie Sabatu.

Nuż, co wy na to? Co z tym? Gdzie zostało to kiedykolwiek zmienione, czy coś w tym sensie? Jezus potwierdził tą samą wypowiedź. Również Paweł w liście do Hebrajczyków 4. rozdział (wersety 6-11) potwierdził tą samą wypowiedź. To się zgadza. **Wejdźcie w Ducha Świętego!** On powiedział: „**Bo my**”, którzy mamy Ducha Świętego, „**gdy przyjęliśmy Chrystusa do naszego serca, zaniechaliśmy naszych własnych uczynków tak, jak Bóg zaprzestał Swoich i odpoczął dnia siódmego**”. To się zgadza. Tutaj to macie. **To jest prawdziwe obchodzenie sabatu.** Czy rozumiecie, co mam na myśli? **Kiedy Duch Święty wchodzi do Ciebie, Bóg daje ci Pieczęć twojej wiary** (Rzym. 4, 10-12). ^[5]

Czym jest Odpocznienie? **Kiedy przyszło to Odpocznienie? Wtedy, gdy ludzie mówili obcymi językami i jękającymi się ustami.** Oni nie mówili niczego; jękali się. Kiedy się to stało? **W Dniu Pięćdziesiątym, kiedy zstąpił Duch Święty** (Dz. Ap. 2, 1-4). Oto jest Odpocznienie: Duch Święty! Jezus powiedział: „**Pójdźcie do Mnie wszyscy, którzy jesteście spracowani i obciążeni, a Ja dam wam Odpocznienie. Ja dam wam Życie, Żywot Wieczny (Zoe, Boże własne Życie)**”. Bóg wstąpi do ciebie i stanie się częścią ciebie. On ci da prawdziwe znowuzrodzenie (Ew. Jana 3, 3-8) i uczyni cię synem i córką (Gal. 4, 6-7). ^[6]

To jest odpocznienie. Niedziela nie jest dniem odpocznienia. **Duch Święty jest dniem Odpocznienia.** Wy, bracia adwentyści, odpocznieniem nie jest siódmy dzień. **Duch Święty jest Odpocznieniem.** „Sabat” oznacza „odpocznienie”. **To jest Odpocznienie dla duszy; ty masz wieczne Odpocznienie.** [7]

Zważajcie teraz, to jest trzecie odpocznienie, które On daje. **Pierwsze: Bóg odpoczął od Swojego dzieła. Drugie: Izrael otrzymał je w zakonie. Trzecie: Kościół otrzymał Je jako część Boga.**

Trzy jest liczbą życia. Ilu z was to wie? Każdym razem, gdy widzicie trzy, jest to życie. Zwróćcie uwagę, kiedy Bóg stworzył ziemię, **trzeciego dnia pojawiło się życie.** Ilu z was to wie? Trzeciego dnia pojawiło się życie – trzeciego dnia tworzenia... (1. Mojż. 1, 9-13). **Odpocznienie dla Boga, odpocznienie dla Izraela, Odpocznienie dla Kościoła – obchodzenie Sabatu.** Więc jeśli jeszcze nie otrzymałeś Ducha Świętego, to jeszcze nie wszedłeś do **Bożego Odpocznienia.** Nie musisz mówić: „O, ja nie mógłbym tego... ja pragnę palić papierosy. Ja – po prostu nie miałbym tego czynić; jestem przecież chrześcijaninem. Ja naprawdę nie chcę pić, bo jestem chrześcijaninem. Ja – po prostu nie mogę tego... Nie chcę pić, ale jakoś ciągnie mnie do tego”.

Jeżeli pożądasz kobiet, jeżeli czynisz wszystkie te bezbożne rzeczy, to jeszcze nie wszedłeś do tego cyklu Odpocznienia. Nie wszedłeś jeszcze do swego Odpocznienia.

A kiedy wejdiesz do tego Odpocznienia, zaniechasz swoich świeckich uczynków, podobnie jak Bóg odpoczął od Swojego dzieła. Dlaczego? **Jesteś częścią Boga; odpoczywasz na zawsze.** Tutaj to macie. **To jest Sabat:** „Pójdźcie do Mnie wszyscy, którzy jesteście spracowani”. [6]

Popatrzcie do Hebrajczyków 4, 7-11 – czy on nie mówił o innym odpocznieniu? Bóg stworzył siódmy dzień i dał im odpocznienie siódmego dnia. Na innym miejscu mówi o odpocznieniu: „Dzisiaj w Dawidzie...” **Potem On daje im inne Odpocznienie:** „Pójdźcie do Mnie wszyscy, którzy jesteście spracowani i obciążeni, a **Ja dam wam odpocznienie**”. **Wejdźcie do tego Odpocznienia. Bo my, którzy weszliśmy do tego Odpocznienia, zaprzestaliśmy naszych uczynków, jak Bóg odpoczął od Swoich w dniu sabatu. Oczywiście. Oto wasz Sabat – odpocznienie. Oto wasze prawdziwe odpocznienie w tym obiecany kraju.** [8]

Bibliografia:

[1] „Pytania i odpowiedzi do 1. Mojżeszowej” 53-0729, COD str. 51

[2] „Rezultaty decyzji” 55-1008, ak. E 37-38

[3] „Siódma Pieczęć” 63-0324E, Księga Pieczęci str. 545

[4] „Widzenie na wyspie Patmos”, Siedem Wieków Kościoła str. 45-46

[5] „Obląkany z Gadary” 54-0720A, ak. E 67-68

[6] „Hebrajczyków rozdział 4”. 57-0901E, ak. 186-191

[7] „Niezwadone rzeczywistości Boże” 60-0626, ak. 220

[8] „Zamanifestowani synowie Boży” 60-0518, ak. 129